

cretaris adequate antwoorden op de probleemstellingen van de FNV zou geven, maar eerlijk gezegd ben ik een beetje teleurgesteld. Het is immers toch ontegenzeggelijk het geval dat bij een fictieve dienstbetrekking van thuiswerkers een werkgever er een evident belang bij heeft om tot schijnconstructies over te gaan. De staatssecretaris kan wel denken dat het zal meevallen, maar bij de FNV verwachten ze dat kennelijk niet. We kunnen heel lang wachten om te weten wie er gelijk heeft, maar ik heb liever dat de staatssecretaris gelijk krijgt, al zegt dit niets over de realiteit van die verwachtingen.

Dat geldt ook voor het andere probleem. Door het amendement-Hindriks is het risico van de premieheffing nadrukkelijk wel degelijk veel meer dan ooit bij de werknemer gelegd. Dat zijn risicovolle ondernemingen en je kunt je afvragen of je dat even op een achternamiddag moet doen. Ik heb er kennis van genomen dat staatssecretaris Bos de kwestie van de artiesten en musici zal regelen, dus dat laat ik terzijde.

Als wij nu voor dit wetsvoorstel stemmen, zodat de staatssecretaris niet al zijn voorlichtingsmateriaal hoeft weg te gooien – want daarom gaat het in feite – dan doen wij dat juist omdat wij die motie hebben ingediend. Die motie geeft namelijk nog enige indicatie van ons standpunt ten opzichte van dit voorstel. Aan alle kanten zijn er verwachtingen, maar de motie stuurt erop aan dat er heel precies wordt gecontroleerd op de punten waar de verwachtingen uiteenlopen. Ik begrijp dat er vanwege de evaluatie een soort proeftijd van maximaal twee jaar is; dat is eigenlijk nog maar net acceptabel.

Staatssecretaris **Hoogervorst**: Voorzitter. Ik dank de Kamer voor haar inbreng in tweede termijn. Ik begrijp dat men teleurgesteld is dat ik niet alle vragen rond de brief van de FNV precies heb kunnen beantwoorden. Ik denk echter dat ik de kern van de zaak wel heb behandeld. De reden waarom die brief overigens zo laat bij ons is bezorgd, zou wel eens kunnen zijn dat het FNV tegenwoordig ZZP'ers in huis heeft! Waarschijnlijk heeft men in eigen kring heel lang moeten

bakkeleien, voordat iedereen die veertien kantjes kon accorderen. Het is voor de FNV ook wat ingewikkelder geworden.

Het lijkt er nu op dat ik in eerste termijn te veel begrip heb getoond voor de zorgen van de Kamer. Men zou daarin namelijk een tegenstrijdigheid kunnen zien met mijn weerlegging van de argumenten van de FNV.

Ik word in de motie van mevrouw Van Leeuwen aangespoord om de ontwikkelingen waarover zorgen bestaan, het als gevolg van het amendement-Hindriks eenzijdig neerleggen van de druk bij de werknemers, nauwgezet te volgen. Zodra het uit de hand dreigt te lopen, zou ik moeten overwegen om reparatiewetgeving in te dienen. Ik vind het vervelend om van het ergste uit te gaan op het moment dat een wetsvoorstel wordt ingediend en dan al toe te moeten te zeggen dat ik in dat geval reparatiewetgeving zal indienen.

In eerste termijn heb ik echter al aangeven dat het vanzelfsprekend is dat er reparatiewetgeving zal worden ingediend als de wet tot heel vreemde situaties zou leiden. Ik kan dan ook met deze motie leven. In de motie wordt namelijk niet gezegd dat ik reparatiewetgeving moet indienen, maar dat ik dat moet overwegen als zich vreemde toestanden zouden voordoen. Ik kan dat aan mijn opvolger meegeven en dat is de reden dat ik de aanneming van deze motie kan accepteren.

Mevrouw De Wolff heeft een internationaal-rechtelijke vraag gesteld. Die vraag was mij inderdaad ontschoten. Mijn ambtenaren zeggen mij dat dit gerucht niet klopt. Daarmee is die vraag ook beantwoord! Ik hoop overigens dat u niet van mij verlangt dat ik deze vraag begrijp.

De fiscus geeft natuurlijk geen zelfstandigheidsverklaring af voor een gewone baan, maar alleen voor werkzaamheden die in eigen opdracht worden verricht. Mevrouw Swenker merkte terecht op dat alleen bij looncontroles en het aanvragen van een uitkering hierop teruggekomen zou kunnen worden. Dat is inderdaad een reuzenstap vooruit. Zodra er duidelijkheid is over de criteria voor de dienstbetrekkingen, wordt die duidelijkheid alleen maar groter en dan komen wij een heel eind tegemoet aan haar verlangens.

Mevrouw **Van Leeuwen** (CDA): Mevrouw Swenker trok twee conclusies. Kunt u aan de hand van die conclusies toelichten wat artikel 127b in het wetsvoorstel doet?

Staatssecretaris **Hoogervorst**: Voorzitter. Ik sta perplex!

Mevrouw **Van Leeuwen** (CDA): Ik denk dat er juist wel een rol voor het Lisv is weggelegd.

Staatssecretaris **Hoogervorst**: Er ligt inderdaad nog een rol voor het Lisv. Dat heb ik ook niet willen ontkennen. Die rol is echter verdwenen bij de toekenning van de zelfstandigheidsverklaring. De opdrachtnemer kan daaraan enorm veel rechtszekerheid ontlenen. Zolang hij zich houdt aan de voorwaarden waaronder hij die verklaring heeft gekregen, hoeft hij nergens bang voor te zijn.

Mevrouw **Van Leeuwen** (CDA): Maar als hij zich daar niet aan houdt, bewust of onbewust, wordt artikel 127b wederom in werking gesteld.

Staatssecretaris **Hoogervorst**: Natuurlijk.

Mevrouw **Van Leeuwen** (CDA): Daar ging nu juist de hele discussie over.

Staatssecretaris **Hoogervorst**: De situatie is echter wel sterk veranderd.

De beraadslaging wordt gesloten.

Het wetsvoorstel wordt zonder stemming aangenomen.

De **voorzitter**: Morgenmiddag aan het einde van de vergadering zal over de motie worden gestemd.

Aan de orde is de behandeling van:
- **het wetsvoorstel Enkele wijzigingen in wetten op het terrein van het Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (Verzamelwet SZW-wetten 2001) (27897).**

Mevrouw **Van Leeuwen** (CDA): Er was voor mij een spreektijd van vijf minuten gepland. Ik was in de commissie de enige die een inbreng heeft geleverd. De commissie heeft een brief voorgelegd aan de staatssecretaris. Hij heeft die uitnemend beantwoord. Het vuiltje is weg. Ik heb geen spreektijd nodig.

Voorzitter

Het wetsvoorstel wordt zonder beraadslaging en zonder stemming aangenomen.

Aan de orde is de behandeling van:

- **het wetsvoorstel Regels met betrekking tot de positionering van de reïntegratiediensten van de Arbeidsvoorzieningsorganisatie (Wet verzelfstandiging reïntegratiediensten Arbeidsvoorzieningsorganisatie) (27549).**

De beraadslaging wordt geopend.

□

De heer **Hofstede** (CDA): Voorzitter. Voor ons ligt een wetsvoorstel met het doel om een deel van de arbeidsvoorzieningsorganisatie te privatiseren en onder te brengen in een NV, waarvan vooralsnog alle aandelen in handen van de staat zouden zijn. Het grootste deel van arbeidsvoorziening is inmiddels in het kader van de SUWI-wetgeving ondergebracht in een centraal geleide overheidsdienst. De CDA-fractie behoudt daartegen haar principiële bezwaren maar dat is reeds uitstekend en goed onderbouwd verwoord door onze fractiegenote mevrouw Van Leeuwen bij de behandeling op 27 november jongstleden. Daarop zal ik thans niet ingaan. Wel moet het mij van het hart dat ook bij de behandeling van het nu aan de orde zijnde wetsvoorstel in de Tweede Kamer sommige woordvoerders – ik denk aan mevrouw Van Lente – wel erg negatief blijven doen ten aanzien van de tripartiete arbeidsvoorziening. Ik heb daarmee nogal wat moeite. Andere politieke keuzen maken is legitiem en tegen tripartisering van de arbeidsvoorziening zijn mag. Maar voortdurend afgeven op en daarmee vergetend de vele en vaak goede prestaties die in de periode 1991-2000 geleverd zijn, doet mijns inziens de werkelijkheid geweld aan. In de periode voorafgaande aan de tripartisering verkeerde de toenmalige centraal geleide organisatie in een zeer bedenkelijke situatie. Van die sterk verouderde overheidsorganisatie is in een beperkt aantal jaren en met voortdurend minder geld een modern bedrijf gemaakt dat steeds meer vrouwen kreeg van de klanten, in casu de werkgevers en de werknemers. Daarmee konden

ook moeilijke projecten, zoals Daf, Philips en Fokker, met succes worden afgerond. Ook banenmarkten waren in die tijd redelijk succesvol.

Dan kom ik op het voorliggende wetsvoorstel. De CDA-fractie heeft nog steeds enige aarzeling bij de privatisering van de reïntegratiediensten in een NV. In de memorie van antwoord geeft de regering antwoord op een vraag onzerzijds, waarbij de kern is dat de overheid de geldkraan blijft bedienen en derhalve ook kan sturen op de geheel private reïntegratiemarkt. Op zichzelf is dat juist. In een redelijk functionerende conjunctuur zal dat ook niet de meeste problemen geven. De zorg van de CDA-fractie zit echter veel meer in een tijd van laagconjunctuur: hoe zal het dan gaan? Zal dan de prijs voor voldoende aandacht voor de onderkant van de arbeidsmarkt niet torenhoog worden opgedreven door al die private bedrijven? De markt is dan echt onvoorspelbaar. Voorzienbaar is dan dat mensen met een butse en een kneusje volop de dupe kunnen worden. Hoe ziet de minister in dit kader de positie van de gemeenten? Zij zijn immers belast met de sluitende aanpak. Welke risico's lopen zij daarmee? Anderzijds acht de CDA-fractie het positief dat de brede ervaring op het gebied van de reïntegratie, geheel opgedaan in de periode van de tripartiete arbeidsvoorziening, behouden blijft. Ook het personeel van KLIQ lijkt gemotiveerd, en dat is een belangrijke voorwaarde voor een succesvolle start van een privaat bedrijf.

In de memorie van antwoord staan duidelijke antwoorden op de door de CDA-fractie gestelde vragen. Nu besloten wordt om KLIQ in de markt te zetten, moet dat ook goed en consequent gebeuren. In dit kader wil ik instemming betuigen met enkele verduidelijkingen in de memorie van antwoord. Dit geldt in de eerste plaats voor de toezegging, dat het zogenaamde structuurregime over drie jaar automatisch van toepassing zal zijn op deze NV. Ten tweede wordt de NV werkelijk een privaat bedrijf; de minister ziet voor zichzelf terecht geen beleidsmatige rol weggelegd. In de derde plaats wordt de toezegging gedaan om bij een eventueel noodzakelijke conversie staatsleningen om te zetten in eigen vermogen van de vennootschap en, zo vul ik aan, derhalve in aandelenkapitaal. Zo hoort het ook. Een aandeelhouder

behoort per definitie risicodragend kapitaal te leveren.

Wel rijzen er nog enkele vragen. Over de zuivere rolopvatting van de regering zijdens de NV wordt een nota van de minister van Financiën aangekondigd waarin aandacht zal worden besteed aan het spanningsveld tussen het aandeelhouderschap en beleidsmatige verantwoordelijkheden. Kan en wil de minister daar nu al iets over zeggen? Heeft dat eventueel consequenties voor die zuivere rolopvatting waarvan in dit dossier herhaaldelijk terecht sprake is en, zo ja, welke? Een andere vraag betreft de garantiestelling inzake de solvabiliteit. Als de solvabiliteit onverhoopt zakt tot onder de 30%, dan zal de Staat rentedragend krediet omzetten in aandelen van de NV. Onze vraag in het voorlopig verslag was of deze garantstelling de gehele NV betreft, inclusief de BV's die zich gaan bezighouden met de niet-directe reïntegratietaken, zoals employability en detachering. Het antwoord van de regering was kort en duidelijk: het gaat om de gehele NV. Korte en duidelijke antwoorden stelt mijn fractie zonder meer op prijs, maar dat antwoord was toch wel erg kort door de bocht. Het zal duidelijk zijn dat het hier kan gaan om concurrentieverhoudingen op een reeds sterk ontwikkelde markt van private bedrijven. Daarom stel ik nu ook maar kort door de bocht de volgende vraag: geeft de Staat hier geen financiële garanties die mogelijk concurrentievervalsens werken?

De nadere toelichting op artikel 8, lid 5, inzake het gebruik van het soft-nummer wordt onzerzijds op prijs gesteld. Wij zijn benieuwd naar de antwoorden van de minister.

□

Mevrouw **Ter Veld** (PvdA): Voorzitter. Het wetsvoorstel wat zal leiden tot de formele oprichting van KLIQ had onderdeel moeten zijn van de SUWI. Door in te stemmen met de SUWI – wat mijn fractie met de nodige twijfels heeft gedaan – ligt instemming met dit wetsvoorstel dus voor de hand.

Vanaf 1 januari zal Arbeidsvoorziening de facto zijn opgeheven. Het is niet de eerste keer dat er van alles verandert in de wijze, waarop we vraag en aanbod op de arbeidsmarkt bijeen willen brengen. Gemeentelijke arbeidsbeurzen zijn in een ver